

ærede Søndervrigsminister — det staar Sp. 2076 — at det hidtidige Resultat kun forelaa i Manuskript og ikke havde været trykt, hvorefter han tilføjer: „Stulle vi bedømme det præsterede Arbejdes Værdi, bliver det nødvendigt, at man lader første Del deraf trykke, saa først vil man kunne danne sig en Forestilling om, hvilken Værdi Værket har“, og den højtærede Minister fortsætter saa med at meddele, at han vil søge at faa Manuskriptet trykt, mulig ved Assistance fra det kongelige Landhusboldningselskab, idet han ikke har villet søge særlig Bevilling dertil, fordi han „havde en Følelse af, at man maatte nødig vilde gaa til en Forøgelse af denne Bevilling.“ Det fremgaar altsaa endvidere af denne Udtalelse, at Finansudvalget og Rigsdagen ikke for i Fjor, eller rettere i Mar, har været vidende om, at der i Tilgift til det store Tilskud til Forfatteren, yderligere vil være at betale mellem 20 og 30,000 Kr. for at faa Værket trykt; dette er først kommet til at foreligge i de Oplysninger til Finansloven, der er fremkomne i Mar; altsaa Sagen er i Virkeligheden bleven en ganske anden, end den var tidligere. Finansudvalget forbeholdt sig i Fjor at være stillet frit, og det er i Virkeligheden en overmaade rundhaandet Bevilling, som man nu har foreslaaet at fortsætte med.

Hvad angaar Esbjerg—Barkston Routen, om hvilken der, som naturligt, maatte ventes, er blevet talt meget, har den højtærede Søndervrigsminister oplyst, at han har sluttet en Overenskomst med det forenede Dampstibsselskab, en Overenskomst, som ikke forelaa, den Gang Udvalget sluttede sit Arbejde. Denne Overenskomst gaar jo ud paa, at det forenede Dampstibsselskab forpligter sig til at fortsætte Farten i det kommende Finansaar paa samme Vilkaar som hidtil, dog 5,000 Kr. billigere, saa vidt jeg har kunnet forstaa, og saaledes, at det ny Skib, som er under Bygning, bliver indsat i Farten. Hvis jeg har opfattet det rigtigt, ere Betingelserne disse, at det forenede Dampstibsselskab ligesom tidligere skal have Bropengene godtgjort og yderligere 120,000 Kr. pro anno, fra det Tidspunkt, da det ny Skib sættes i Fart. Hidtil har Subventionen jo foruden Bropengene været i alt 125,000 Kr. Det fremgaar heraf, som man kunde vente, at det Forlangende eller de Antydninger, som paa et tidligere Tidspunkt ere fremkomne fra det forenede Dampstibsselskabs Side, ikke vilde blive fastholdte. Som gode Købmænd har Selskabet begyndt med at forlange mere, end det egentlig var dets Mening at ville nøjes med. At Kontrakten altsaa har kunnet fornøjes for det

kommande Mar paa samme Vilkaar som hidtil, forekommer mig at være et yderligere Motiv til at vente med at tage Beslutning med Hensyn til Statsdrift eller Ikke-Statsdrift. At de Vilkaar, som ere opnaaede nu med det forenede Dampstibsselskab, ikke i og for sig kunne siges at være tilfredsstillende i finansiel Henseende, er klart. Hvis det ny Skib viser sig at være mere tilfredsstillende end de ældre, vil det jo meget hurtigt blive krævet, at ogsaa de andre Skibe, som ere nødvendige for at besøge Trassilen, indrettes efter samme Type. Mindre end 3 Skibe er det fra alle Sider forudsat ville ikke være tilstrækkelige til at besøge Farten, og hvis Subventionen til disse ny Skibe skal sættes efter samme Forhold, vil det blive 3 × 120,000 Kr. foruden Bropenge. En saadan Sum vilde utvivlsomt være langt højere, end der er rimelig Anledning for Staten til at gaa ind paa. Men det bliver et Fremtidsspørgsmaal at overveje. Saaledes som Forholdene ligge i Djebkliffet, forekommer det mig, at ogsaa de Herrer, som i sig selv ere for Statsdriften, maatte kunne anse det for at være rigtigt, at vi ventede i alt Fald et Mar for at indhøste de fornødne Erfaringer om, hvorledes den ny Skibstype viser sig at være, og om derved Eksportørernes Krav ere fyldestgjorte, og de Mangler afhjulpede, som man har klaget over. Man vil ved at lade Bevillingen til Anskaffelse af de tre Skibe for Statens Regning falde for i Mar, ikke paa noget Punkt præjudicere sin Stilling over for Fremtiden. Kun den Ting er sikker, at selv om man vedtager Bevillingen, kunne Skibene umulig være færdigbyggede eller komme i Fart før langt hen paa Efteraaret eller i Vinteren, saa nogen umiddelbar Nytte ville Eksportørerne, selv om Bevillingen vedtages, ikke have deraf. Jeg skulde derfor tilraade, at man ganske uanset, om man i og for sig er for Statsdrift eller derimod, vilde tage det Standpunkt at lade Bevillingen falde paa dette Stadium, idet man da ganske kan forbeholde sig at tage Spørgsmaalet op igen ad Mare.

Hvad angaar Bevillingen af 100,000 Kr. som Bidrag til Oprettelse af en Kreaturforsikringsanstalt, udtalte den ærede Minister, at der ikke paahviler ham nogen Tvang til at anvende den givne Bevilling. Dette er fuldstændig rigtigt. Bevillingen er naturligvis givet under den Forudsætning, at der lader sig træffe en saadan Ordning i Henseende til Vedtægter, Bestyrelse, Præmier osv., som Ministeren maatte anse for at være forsvarlig og betryggende for Selskabets Virksomhed. Navnlig med Hensyn til Præmiernes Størrelse er det en ud-